

POSTŘEKOVSKÝ ZPRAVODAJ

BŘEZEN 2016

PAKRAC - NOVÝ PARTNER NAŠÍ OBCE

18. 3. 2016 získal Postřekov nové partnerské město - chorvatský Pakrac. Jedná se o osmitisícové sídlo v kraji západní Slavonie. Pod samosprávou Pakracu, a zároveň v jeho nejtěsnější blízkosti, leží vesnice Prekopakra, ve které má svůj domov Česká beseda přátelící se s naším Národopisným souborem.

Smlouva o vzájemné spolupráci byla podepsána na slavnostním zasedání, které se konalo v rámci oslav 760 let města Pakrac. Smlouvu podepsal starosta obce Jan Kreuz a gradonačelnice Anamarija Blažević. Podpisem vyvrcholilo několikaměsíční úsilí mnoha lidí a dlouhé přípravy textu samotné smlouvy. U počátku všeho byl ještě bývalý starosta Pakrace Davor Huška. Na cestě dlouhé 735 km doprovázela našeho starostu Jana Kreuze jeho manželka Eva, dále Jana Zuberová, Radek Zuber, Jiří Královec ml., Petr Buršík a Jaroslav Buršík. To, jak celý výjezd sedmi statečných probíhal, si můžete přečíst v nencenzurovaném výňatku z deníčku Jany Zuberové.

Radek Zuber

Výlet do Chorvatska – z deníku Jany Z.

Vyrážíme ve čtvrtek 17. 3. v 17:00 hod. Známe dobře chorvatskou pohostinnost, tak vezeme spoustu dáreků pro různé příležitosti a dva nosiče koláčů. Kolem nakládání, jak už to tak bývá, panuje chaos, takže když konečně nasedáme do auta, mám intenzivní pocit, že něco nemám. Říkám to nahlas, ale je mi řečeno, že tento pocit mám vždycky, když někam jedeme, takže ho potlačím. Potlačím ho pak ještě několikrát. Pomůže mi k tomu víno, které jsme si koupili na cestu, stihneme vypít šest lahví. Řídí Honza, střídá ho Petr. My ostatní se skvěle bavíme, cesta ubíhá rychle, všechny hranice překonáváme hladce, nikde nebloudíme. V 1:30 hod. stojíme v Pakraci před hotelem a vykládáme. Třídíme věci na A) zůstává v autě a na B) bereme na hotel. Opět vzniká chaos, během kterého zjistíme, že můj a Radkovo kufr zřejmě zůstaly doma. Několik minut tomu nechceme věřit a stále přerováváme ostatní věci. Poté, co všem sdělím, že naše kufr mají oranžovou barvu, docházíme všichni k závěru, že nikdo žádné oranžové kufr nenakládal a tudíž je zbytečné je dál hledat. Petr se mi škodolibě směje. Druhý den v jedenáct máme být na formálním zasedání rady města. Jsem optimista, navrhuju jít spát a odložit řešení problému na ráno.

Ráno je opravdu moudřejší večera. Dáme si s Evou slivo-

vici a do hodiny se nám podaří nakoupit formální oblečení pro mě i pro Radka. Šaty, co jsem si v Chorvatsku pořídila, jsou mnohem krásnější než ty, co byly připravené v kufru a po dalším zavdání z Evy placatky mi to dokonce sluší. Situace se mi začíná líbit. Vyrážíme na zasedání. Radek nemá kravatu, která byla nařízená drescodem, takže mu na krk větší fotoaparát a posíláme ho mezi ostatní novináře, kde podle našeho mínění snáze zapadne. V místním jednacím sále je asi stovka lidí. Dostáváme welcome drink. Někdo dvakrát. Je zde přítomna i desítka místních politických špiček. Každý z nich má plamenný projev, rozumíme málo, takže tleskáme, když tleskají ostatní. Židle nejsou dvakrát pohodlné a únava z předchozí noci si vybírají svou daň. Petr klimbá. Z prezentace nás nejvíce zaujalo opravdu krásně zpracované propagační video města. Poslední půl hodina je věnována předávání vyznamenání a pamětních medailí občanům, kteří se zasloužili o rozvoj města.

Po dvou hodinách přišel na řadu bod programu, kvůli kterému jsme do Chorvatska přijeli my. Slavnostní podpis smlouvy o vzájemné spolupráci Postřekova a Pakrace. Honza s paní starostkou – chorvatsky gradonačelnicí – paní Blažević podepisují dokumenty za blesků fotoaparátů přítomných novinářů. Dáváme pozor, jestli si Honza strčí propisku do saka – jak jsme mu předem poradili, ale zklame nás a propisku nechá na stole. Pak má krátký vřelý projev, který Slavinka Plavček překládá do chorvatštiny. Předem si ho napsal a poslal ho Slavince, protože se chtěla na překlad předem připravit. Připravený projev

potom zapomněl v Postřekově, takže musel poprosit místního tajemníka, a našeho průvodce Mariána, aby mu ho z internetu vytisknul. Nebyl by samozřejmě problém, říct něco spatra svými slovy, ale chudák Slávinka by improvizaci v projevu asi neocenila. Předáváme dary městu – velký malovaný džbán s nápisem, který má připomínat tento památný den, dále lahev moravského vína pro gradonačelnici a dárkovou tašku s knihou o chodských krojích, s doplňky z kanafasu a s několika dalšími drobnostmi. Panu Huškoví, a dvěma přítomným ministrům dáváme také dárkové tašky, lahve vína a pro každého máme chodský koláč zabalený v krabici. Ministr pro místní rozvoj Tomislav Tolusic krabici otevře a ptá se na složení koláče. V této chvíli zjišťuji, že chlapeč přeházeli koláče z nosiče do krabic tak, jak byly – tedy v igelitovém pytlíku. Teď je asi ta nejspříhodnější chvíle, abych napsala, že sebou sice nemám ani jedny spodní kalhotky, ale mám cukřenku s moučkovým cukrem, která stojí na nosiči s koláčema. No nic. Později jsem viděla jednoho pána, co držel krabici s koláčem visle dolů, takže otázka cukrování byla asi bezpředmětná. Před obědem si jdeme prohlédnout místní muzeum. Každý měsíc v něm mění expozici a právě tam vystavovali fotografie města od amatérských fotografů. S ředitelkou muzea jsme probrali možnosti našich místních malých muzeí a odjíždíme se slibným kontaktem a s reálnou možností vzájemné spolupráce. Vracíme se do zasedací místnosti, kde je připraven raut.

Obědváme se Slávinkou a s Marijanem. Petr s tátou chtějí po obědě vykonat soukromou návštěvu u jejich dlouholetého kamaráda pana Kubalka. Vypijeme každý několik malých piv a než se nadějeme, sedíme v autě a jedeme na neohlášenou návštěvu ke Kubalkům. Je mi předem líto hostitelky, tak balím dva koláče, které tentokrát vyndám z igelitu a pocukruju. Přijíždíme do Prekopakry a chvíli bloudíme. Nakonec najdeme správný dům a jdeme ke dveřím. Nikdo neotevívá, tak bouříme a zpíváme Tluču, tluču, vorevřite. Petr bere za kliku a jdeme dál. Nakonec ze sklepa vychází pan Kubalek v pracovním oblečení a v závěsu za ním i paní Kubalková. Mám trochu strach, jak nás přijmou, ale ukazuje se, že jakékoliv obavy naprosto nejsou na místě. Do pěti vteřin máme každý v ruce sklenici slivovice. Dvoudecovou. Paní Kubalková jde vařit kávu a pan Kubalek vytahuje harmoniku. Petr meje nádobí. Po chvíli přichází soused a říká: „Já jsem viděl auto s českou značkou, tak jsem přišel.“ Dostává slivovici. Harmoniku si bere Radek, pan Kubalek vytahuje kytaru a na tanečním parketu už jsou dva páry. Jsme tu teprve patnáct minut. Za třičtvrtě hodiny máme být v místní

sokolovně. Začínám mít obavy, že to nedopadne dobře. Dopadlo to dobře :-D V sokolovně jsme téměř včas. Potkáváme spoustu známých tváří. Sledujeme dětský program a obdivujeme nádhernou, velkou, skvěle vybavenou sportovní halu. Po hodině přichází na řadu vystoupení vítěze soutěže Chorvatsko hledá talent – rodáka z Pakracu. Než dojde k úpravám v hale, jdeme do přísálí na jedno pivo. Potkáváme další známé a kamarády a hvězdu nakonec vůbec nevidíme. Nikdo z nás toho nelituje. Vracíme se do hotelové restaurace, kde večeríme s gradonačelnicí, s panem Huškou, s Mariánem a se zástupci dvou slovenských měst, která také mají s Pakracem družbu. Po večeri necháváme na stůl servírovat naše koláče a vyměňujeme si se Slováky dárky. Atmosféra se postupně uvolňuje. Všem je dobře. Vydržíme sedět dlouho do noci.

V sobotu po snídani si sbalíme věci, což je v našem případě otázka dvou minut. Sejdeme se u chlapů na pokoji a diskutujeme o tom, jestli igelitové tašky Tupperware udrží smrad z Petrovo ponožek lépe než igelitové tašky jiných značek. Pan Buršík k tomu každému otevírá pivo. Jdeme na mši. V Pakracu je opravdu krásný kostel a účast na mši je i pro nevěřícího zážitkem. Opět potkáváme další přátele. Ve městě ještě nakoupíme nějaké dárky pro děti a rodiny a vyrazíme do Prekopakry. Prohlížíme si domeček a posloucháme výklad o jeho historii. Poprvé vidíme i sklepní prostory, kde jsou dvě velké zkušebny, a jednacím místnost v podkroví, kde obědváme. Před obědem proběhnou proslovy, děkování, předávání darů. Já a Eva dostaneme kytici růží. Opět se dostaví pan Huška, který nás ujistí, že využije svého postavení, aby podpořil naši družbu, a bude nám pomáhat vyhledávat vhodné dotační programy. Nálada je uvolněná a bezprostřední. Pan Kubalek hraje na harmoniku a všichni zpíváme. Kolem čtvrté jede Honza zpátky do Pakracu, aby si prohlédl místní požární zbrojnicu. Přivezl hasičům púllitry a nějaké dárky z Chodovaru. Když se vrátí, loučíme se a vyrazíme na cestu domů. Rozloučení tentokrát není tak emotivní, jak tomu obvykle bývá, protože víme, že již příští rok se všichni zase uvidíme. Zpátky řídí Honza a Jirka ho střídá. Petr několik hodin v kuse velmi nahlas zpívá vulgární písničky a recituje Plíhala. Pan Buršík shrnuje myšlenky všech větou: „Panebože, do čehos to duši dal!“ Všem se uleví, když u Pasova konečně usne.

Kufry máme v našem autě, moc se mi teda do toho vybalování nechce. Skoro přemýšlím, jestli si o Velikonocích neuděláme nějaký výlet, když už máme sbaleno.

Jana Zuberová

Informace z únorového zasedání zastupitelstva obce

- byla projednána žádost pí Bouzkové ohledně placení poplatků za svoz kom. odpadů. Zastupitelstvo nesouhlasí s jakoukoliv další úlevou
- byl projednán návrh pí Frídelové na odkup věcí vložených do prodejny řeznictví ze strany nájemníků
- byla projednána žádost SÚS PK o bezúplatný převod pozemků
- byl schválen sponzorský dar Svazu postižených civilizačními chorobami ve výši 2.000,- Kč
- byla projednána žádost p. Váchala o odkup pozemků v lokalitě „pod tratí“
- byla schválena oprava oplocení, výměna žlabů a nátěr střechy v objektu vodojemu
- byla projednána žádost ZD Čerchov na finanční participaci na opravě komunikace přes areál ZD
- byl schválen finanční příspěvek ve výši 3.000,- Kč Českému svazu včelařů, ZO Trhanov

Jan Kreuz

Uklid'me svět, uklid'me Česko!

Rok se s rokem sešel a je tady další ročník největší úklidové akce v České republice. Letošní úklidová akce se uskuteční 16. dubna a proběhne především díky spolupráci s Českým svazem ochránců přírody pod novým názvem "Uklid'me svět, uklid'me Česko!"

V roce 2015 jste to byli právě vy, díky komu je Česká republika a naše obec zase o něco krásnější a proto bychom vás rádi vyzvali k účasti i v roce 2016.

Obec Postřekov je již zaregistrována jako organizátor a úklidová akce v naší obci proběhne právě 16. dubna od 9,00 hodin. Tak jako loni si dobrovolníci můžou vyzvednout pytle na odpadky na obecním úřadě den před konáním akce, kde se současně mohou informovat o místu úklidu. Následně po ukončení akce prosíme o nahlášení míst odložení pytlů s odpadky, aby obec mohla zajistit odvoz a likvidaci sebrávaných odpadů. I v dnešní době jsou mezi námi ne příliš pořádní spoluobčané a proto je stále co uklízet...

Petr Anderle

Zimní setkání mladých hasičů

15. ročník soutěže mladých hasičů se konal 20. 2. 2016 v Sokolovně ve Kdyni a Postřekováci samozřejmě nemohli chybět. Závodníci museli předvést své znalosti a dovednosti celkem v jedenácti disciplínách. Soutěžilo se v několika věkových kategoriích. Naše děti bojovaly v mladší kategorii (věk 7 – 10 let) a obsadily 9. místo z celkem 22ti družstev. Mladší děti byly v kategorii „přípravka“ (věk 3 – 6 let) a vybojovaly 3. místo z 6ti družstev. Za skvělé výsledky dostaly děti medaile a stolní hry, které určitě využijí v létě na táboře. Příště jedeme zase a budeme ještě lepší :-)

Markéta Hrubá

Klíč

Symbol královské koruny jako odznaku nejvyšší světské moci se traduje od starověku. Z předávání koruny, se v průběhu středověku stal velmi významný obřad, stvrzující legitimitu panovníka. Výjimkou nebyli ani Přemyslovci. Přemyslovské korunovační klenoty se však nedochovaly, ovšem Karel IV kladl velký důraz na tradice a proto nechal Svatováclavskou korunu znovu zhotovit. Nová královská koruna pak byla zabezpečena zvláštní papežskou ochranou.

Korunovační klenoty jsou dnes naší národní kulturní památkou a v průběhu staletí byly neustále přemísťovány. Dnes je najdeme v Katedrále Svatého Víta v kapli svatého Václava na Pražském hradě, kde jsou uloženy v koruně komoře za sedmi zámky, od níž sedm klíčů mají rozdělené hlavní představitelé církve a státu.

Čínská medicína rozeznává 5 základních orgánů a jejich okruhů v lidském organismu. Játra, srdce, slezina, plíce a ledviny. Klíč ke všemu má mozek. Není jedna jediná buňka v našem těle, která by nebyla ovlivňovaná mozkiem.

Rozhodující vliv na psychiku jedince má psychická kondice matky v průběhu těhotenství a následná výchova. Je velmi důležité v jakém prostředí človíček vyrůstá a jaké základy si z rodiny do života nese!!!! Velmi zásadní je slovo!!!!

Jaký vyrostle člověk, který žil v rodině s názory „jsi k ničemu, to nedokážeš, na to nemáš, všichni lidé jsou zlí, závistiví, ženy jsou potvory, muži jsou lumpové, učitelé jsou ničemní, všude číhá nebezpečí, nemoci“?

A jaký náhled bude mít na svět člověk, který slyšel „jsi skvělý, ty to dokážeš, na to máš, jsem na Tebe pyšná, sluš Ti to. Miluji Tě“?

Slovo má velkou váhu.

Pamatuji si, že jsem jednou, když jsem se vracela v noci z práce, svezla domů jednoho strejčka z naší vsi. Moc děkoval a povídal: „Ty jsi na mě vždycky taková hodná.“ Povídám: „Strejčku proč bych Vás nesvezla? Vždyť vy jste vždycky na mě taky hodný.“ A on mně na to odpověděl. „To je pravda, já jsem nikdy nikomu neublížil, možná slovem, ale víš? Moje maminka vždycky říkávala, slova jsou ostřejší než šípy!“

Slovem dostane člověk do těla informaci, která má velký význam v jeho psychice a celkovém zdraví. Ovšem nejen slovem můžeme ovlivnit naši psychiku, ale i stravou. Ne nadarmo se říká, že břicho je druhý mozek. V knize od Josefa Jonáše a Jiřího Kuchaře „Tvoje strava je Tvůj osud“ (možnost zapůjčení v postřekovské knihovně) se můžete dočíst, jak stravou dostáváme do těla látky, které napadají náš nervový systém a způsobují nemoci na první pohled se stravou nesouvisející.

Lékařské a vědecké zahraniční studie dokazují, že vliv na psychiku má i borelie. Ta stojí za řadou psychických poruch, které byly považovány za nevléčitelné a ovlivňované hlavně dědičností jako je např. autismus apod. Je spousta dalších způsobů jak ovlivnit naši mysl negativně či pozitivně. Klíč k našim klenotům nosíme stále sebou. Záleží na nás, jakým způsobem je budeme chránit. Jestli vyčistíme naše zámky, aby se klíč nezasekával a umožnil nám vyprázdnit naši mysl od nečistot a naplnit mysl láskou, pokorou, klidem a štěstím?

A nakonec opět jedno přísloví:

„Stále používej tři lékaře, první je doktor Klid, potom je doktor Dobrá mysl a nakonec doktor Dieta.“

(Arnold z Villanovy)

Krásný duben, Soňa Anderlová

Měsíc březen v naší MŠ

V jednom z únorových týdnů se děti z 1. třídy seznamovaly s prací svých rodičů a dospělých v MŠ, poznávaly různá řemesla. Při této příležitosti nám maminka Tomáše Krumla umožnila návštěvu jejího pracoviště - kadeřnictví v Postřekově. Holčičky a chlapci pozorovali paní kadeřnici při práci, prohlédli si vybavení kadeřnictví a na závěr vytvořili účes na připravené figuríně. Na návštěvě se dětem moc líbilo. Děkujeme Věře Krumlové za ochotu a trpělivost v průběhu naší návštěvy a přejeme jí hodně spokojených zákazníků.

Poděkování : Děkujeme Janě Rýdlové za kontakt na zrakové centrum Lví očko.

14. 3. 2016 celá MŠ navštívila hudební představení v MKS Domažlice s názvem „Sůl nad zlato“. Všem se nám toto představení líbilo a už se těšíme na další.

15. 3. 2016 se uskutečnil zápis do naší MŠ. Se zákonnými zástupci se přišlo zapsat 12 dětí, které během školního roku 2016/2017 dovrší věku 3 let a více. Pro děti a jejich rodiče bylo připraveno malé občerstvení. Děti si pohrály s hračkami ve 2. třídě, seznámily se s panem ředitelem a p. uč.. Byli jsme překvapeni, jak jsou děti šikovné a komunikativní. Seznam přijatých dětí bude zveřejněn 28. 4. 2016 na vchodových vstupních dveřích MŠ a na webových stránkách MŠ po dobu 15 dnů.

17. 3. 2016 navštívili naši školku Radek Zuber a Jirka Královec, kteří nám přišli ukázat, jak se plete pomlázka. Děti se dozvěděly, z jakých proutků se pomlázka plete, kolik je jich potřeba, proč se chodí děvčata šupat a seznámily se s dalšími velikonočními zvyky. Děti, které chtěly, si zkusily pomlázku uplést a odnesly si ji domů. Děkujeme R. Zuberovi a J. Královcovi za ochotu a za moc pěknou ukázkou velikonočního zvyku.

Kolektiv MŠ

JARO 2016

ROZPIS ÁČKO

datum	kde	soupeř	začátek	odjezd	doprava
27.3.NE	doma	Staňkov	15:00		
3.4.NE	doma	Meclov	16:00		
9.4.SO	venku	Dlouhý Újezd	16:30	14:30	autobus
17.4.NE	doma	Koloveč	16:00		
24.4.NE	doma	Bělá	16:00		
1.5.NE	doma	Klenčí	16:00		
8.5.NE	venku	Částkov	17:00	15:00	autobus
15.5.NE	doma	Chodová Planá	16:00		
22.5.NE	venku	Tlumačov	17:00	15:30	vlastní
29.5.NE	doma	Chodov	16:00		
5.6.NE	venku	Bor	17:00	15:15	autobus
12.6.NE	doma	Stod	16:00		
18.6.SO	venku	Bezručice	17:00	14:45	autobus

Baráže 22.6 a 25.6.

Přípravka starší

datum	Kde	soupeř	začátek	odjezd	doprava
10.4.NE	venku	Pocinovice	10:00		
17.4.NE	doma	Bělá	11:00		
22.4.PÁ	venku	Klenčí	17:00		
1.5.NE	doma	Domažlice "B"	11:00		
7.5.SO	venku	Mrákov	13:00		
15.5.NE	doma	H. Týn	11:00		
21.5.SO	venku	Kdyně	11:00		
25.5.ST	venku	Holýšov	17:00		
29.5.NE	doma	Kout	11:00		
1.6.ST	doma	Staňkov	17:00		
5.6.NE	venku	Domažlice "A"	10:00		

ROZPIS BÉČKO

datum	kde	soupeř	začátek	odjezd	doprava
26.3.SO	doma	Osvračín	15:00		
2.4.SO	venku	Všeruby	16:30	15:00	vlastní
10.4.NE	doma	Milavče	16:00		
16.4.SO	venku	Poběžovice	17:00	15:45	
24.4.NE	doma	Koloveč "B"	14:00		
30.4.SO	venku	Kvičovice	17:00	15:30	
8.5.NE	doma	Hostouň	16:00		
15.5.NE	venku	Mrákov	17:00	15:30	
22.5.NE	doma	H. Týn "B"	15:00		
28.5.SO	venku	Blížejov	17:00	15:30	
5.6.NE	doma	Krchleby	16:00		
11.6.SO	venku	Kubice	17:00	15:30	
19.6.NE	doma	Holýšov "B"	16:00		

Přípravka mladší

datum	Kde	soupeř	začátek	odjezd	doprava
24.4.NE	doma	Domažlice "A"	10:00		
1.5.NE	doma	Klenčí	10:00		
12.5.ČT	venku	Mrákov "B"	17:00		
15.5.NE	doma	Domažlice "C"	10:00		
21.5.SO	venku	Kdyně	10:00		
29.5.NE	doma	Milavče	10:00		
4.6.SO	venku	Hostouň	15:00		

POSTŘEKOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydavatel: Obecní úřad Postřekov
Redakce: Radek Zuber, Jana Zuberová

Zasílání příspěvků: zpravodaj.redakce@obecpostrekov.cz

Uzávěrka příštího čísla: 23. dubna 2016